

A színészn? esete a kecskével

2017 november 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A házikecske (*Capra aegagrus hircus*) egy roppant érdekes állat.

„Llovak, bikák,
kiket, hogy húzzatok igát,
herélnek, ríjjátok: Nagyon fáj.”
József Attila: Nagyon fáj

Számtalan kiemelked? tulajdonsággal rendelkezik, például roppant egészséges, igénytelen és nagyon okos. Fűvet, bokrot, fát, virágot mindent képes megenni; saját szememmel láttam, ahogyan egy kecske a földre dobált csikkeket ette jó étvágygal. Semmi baja nem lett t?le. Túl ezeken, az egyetlen általam ismert háziállat, amelynek n?sténye tudatosan képes mozgatni a hüvelyizmait. Így azután számtalan hasznosítási iránya képzelhet? el, nem csoda, hogy egyes állatkedvel? népek körében oly kiemelked? népszerűséggel bír.

Sokfelé el?fordul, kecskével a legmegdöbbent?bb helyeken találkozhatunk. Például egy Fábíán Anita nevezet? színm?vészn? háztartásában is. Hogy miért van ott, arról fogalmam sincs, a m?vészn? bizonyára nem tudja, hogy – Hrabal szerint – *ha unatkozik, vegyen mosómedvét*. Annyit tudunk, hogy kedves kis gödölye korában tett rá szert, és hát honnan tudhatta volna szegény, hogy a kis gödölye meg fog n?ni és feln?tt, ivarérett kecske lesz bel?le. Nyilván ezt nem tanították neki a színitanodában. A továbbiakban hát err?l a kecskér?l (is) lesz szó.

Fábíán Anita valamiféle TV-sorozat sztárja volt, ezt nem tudtam, de ránéztéb?l az esze biztosan megvan hozzá. Megtudtam azt is – bár nem voltam rá kíváncsi – hogy kirúgták a bizonyos m?vészettörténeli jelent?ség? sorozatból és ezentúl a színpadon fog szerepelni. Hogy kecskével, vagy csak úgy, az nem tudható. Bár elképzelem, hogy Schilling Árpád mit ki tudna hozni egy Fábíán, Sárosdi és egy kecske szereposztásból a Krétakörben. Jó, inkább nem képzelem el.

Tehát ennyit tudunk Anitáról. Valamint azt, hogy a nagyszer? díva megosztotta a világgal kecskéje szomorú esetét, összefüggésben Sárosdi m?vészn? zaklatásának minden képzeletet felülmúlóan borzalmas történetével. A históriát egy videóüzenet keretében osztotta meg a m?vészn? nagydíjjal, ezt azonban azóta eltüntette. Valaki, akinek esze is van, bizonyára szólt neki. Talán a kecske.

Persze ami egyszer felkerült...

Zárójel. Maga a #meetoo-kampány mostanra végtelenül unalmassá vált. Már csak egyetlen szórakoztató eleme maradt, ahogyan a libsi elit ?rjögve meglincseli saját kulturális idoljait, Martontól Verebesig, ha azoknak véletlenül nem ment még el teljesen az esze és vitatkozni akarnak. Ez nagyon vicces, reggelente azzal ébredek: na, ki zaklatott (fel) ma? De vissza a sanyarú sorsú kecskéhez. Zárójel bezárva.

Ott tartottunk, hogy a kecske – nevezzük Kókuszkanak, az olyan jó sorozatos név – gödölyeként került a m?vészn? háztartásába. Mint afféle bohó gyermek, nyilván sokat játszott és ábrándozott is, ahogyan az ifjak szoktak. Álmaiban h?s volt, vad és rettenthetetlen hegyikecske, aki szilárd lábbal szökell az égigér? szirteken és szembeáll a sasokkal, farkasokkal, még a jetivel is. Aki legy?zi a nyamvadt konkurensait és ha a sziklán állva világgá mekegi dics?ségét, n?stények tömege csodálja csüdig ér? szakállát. Az id? tellett, az ifjú férfivé ért, véget értek az álmok és Kókuszka délceg bakkecskévé n?tt.

A bakkecske pedig bizony bűdös. Nem kicsit, nagyon. Továbbá gyakori késztetést érez, hogy kis kecskéket csináljon, alapvet?en n?sténykecskéknek, de ha az nincs, szinte mindennel megpróbálkozik, amit?l nem fél.

Vágyvezérelté válik, mint a libsi politikus.

Anita ezt a következ?képpen meséli el nekünk: „*Volt a lába között az a két hatalmas félkilós here, ami aztán belobbant, beindult az ivarérettség, egyik napról a másikra elvesztettük, ahogy leszállt az agyára az áthatolhatatlan hormonköd, egy bűdös, bunkó, paraszt pasi lett bel?le, rajtam keresztül szaladva futott a lányokhoz, letarolta ?ket, figyelmen kívül hagyva, mit akarnak a lányok, felvette ezt a buta arcát, mintha nem is az én kecském lenne...*” Hát így esett.

Hogy a „lányok” az adott pillanatban mit akartak azt nem tudom, részben mert nem voltam ott, részben pedig mert nem vagyok kecske. De azt tapasztalatból mondhatom a m?vészn?nek, hogy mikor a n?stények ivarzani kezdenek, akkor a n?stények is agyon is fogják taposni a nagy igyekezetükben, az ellenkez? irányból, amint megérzik a bakkecske szagát.

De már nem fogják. Kókuszka barátunk nemváltó m?téten esett át.

Innent?l kövér lesz és unott, rosszkedv?en rágcsálja gazdasszonya muskátliját és megfoghatatlan hiányérzett?l hajtva az öngyilkosságon gondolkodik, elszánt önsorsrontó lesz mint Jimi Hendrix és széna túlادagolásban akar meghalni.

Anita azonban nem csak a kecske sorsát törte derékba. „Az ivartalanítás a megoldás, ami a bakokat illeti. Sziasztok csajok, keressetek, ha gond van.” Búcsúzik a néz?kt?l iszonyatos áthallásokkal. Hogy miért keressék a csajok, ha „baj van”, azt nem tudom. Lehet, hogy ? maga herélte a szerencsétlen Kókuszkat? És vállal b?rmunkát is? Most, hogy kirúgták, ideje az van.

A történet szép karriert futott be. Mindenki nyilatkozott, írt (most én is) róla és mindenki férfiherél? fenevadnak ábrázolja a sz?ke divát. Pedig dehogy. Szegénykém csak pontosan olyan buta, amilyenek egy sz?ke színészn?nek lennie kell. Thália papn?it már az ókorban sem az eszükért szerették. Úgy gondolta, népszerű dolog lesz egy ilyen történetet közzétenni, a következményekkel pedig nem gondolt, mert nem is tudta, hogy vannak olyanok.

Az akció, amúgy, sikeres is volt, hiszen Fábíán Anitáról beszélnek egy darabig, és mint tudjuk az a legfontosabb. Szerencsétlen kecske pedig, felöltve androgün jellegét, lassan hulló szakállal búsan legel a kertben. Lapozzunk.

<http://aristo.pestisracok.hu/>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

